

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 19

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 6 ianuarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 674 din 21 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) și ale art. 3 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local.....	2-4
Decizia nr. 709 din 28 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	4-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
23. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale	7-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 674

din 21 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) și ale art. 3 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 27 martie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 23.226/299/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 alin. (1) lit. a) și ale art. 3 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local.** Excepția a fost ridicată de Societatea Proenerg — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a părâtei Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere la modificarea soluției tehnice aferente proiectului „Modernizarea centurii rutiere a Municipiului București între A1-DN7 și DN2-A2”, precum și anularea unei decizii de expropriere.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că procedura exproprierii permite abuzuri din partea expropriatorului, fără ca expropriatul să poată contesta poziția expropriatorului. Astfel, textele de lege criticate sunt constituționale numai în măsura în care: se prevede dreptul proprietarului de a fi încunoscîntat cu privire la analizarea dreptului său de proprietate în vederea exproprierii; se permite expropriatului să ia cunoștință de planurile/proiectele/documentațiile etc. aferente exproprierii, într-un termen rezonabil; se permite acestuia să își exprime opinia cu privire la documentele menționate sau să le conteste; se instituie obligativitatea întocmirii de către o comisie de analiză, din care să facă parte specialiști/angajați și/sau experți-parte ai expropriatorului, ai proprietarului și ai autorităților locale, a unui răspuns argumentat tehnic, juridic și economic față de opinia/contestația exprimată de expropriat în ceea ce privește planurile/proiectele/documentațiile etc. propuse; este posibilă rectificarea planurilor/proiectelor/documentațiilor etc. aferente exproprierii, conform răspunsului comisiei de analiză, anterior arătată, constituite în vederea analizării contestației expropriatului.

8. Se mai susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale atât timp cât acestea nu oferă proprietarului nici transparența, nici egalitatea în drepturi și nici dreptul la un remediu efectiv, prevăzute de Legea fundamentală, respectiv atât timp cât proprietarul nu poate contesta soluția tehnică a exproprierii, singura contestare efectivă fiind cea a cuantumului despăgubirii. Or, imposibilitatea reanalizării soluției tehnice a exproprierii poate permite abuzuri din partea expropriatorului. În acest sens, se arată că, în speță, din planul aferent exproprierilor propuse pentru două suprafețe de teren, se poate observa că cea de-a doua expropriere propusă, în raport cu prima, pare a fi illogică, argumentarea acesteia fiind dată de relocarea unei conducte al cărei regim de folosință este incert și al cărei diametru este de numai 17 cm. Or, în această situație, nu se justifică oportunitatea, relevanța și proporționalitatea exproprierii, cu toate consecințele sale, în condițiile în care relocarea conductei ar putea fi operațiunea cea mai puțin

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriaz.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) și ale art. 3 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, excepție ridicată de Societatea Proenerg — S.A. din București în Dosarul nr. 23.226/299/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 829D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, domnul avocat Mihai Maței, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosar. Se constată lipsa celeilalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. Susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale întrucât persoana expropriată nu are posibilitatea să conteste soluția tehnică a exproprierii, ci doar cuantumul despăgubirii acordate, ceea ce ar putea conduce la abuzuri din partea expropriatorului. Arată că persoana expropriată ar trebui să aibă acces la planurile ce au stat la baza soluției tehnice a exproprierii, să fie încunoscîntată cu privire la ce se va întâmpla, pentru a putea să conteste soluția tehnică.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că exercitarea atributelor dreptului de proprietate se face în temeiul legii. În materie de limitare a dreptului de proprietate prin expropriere, această lege este chiar Constituția, care cuprinde dispoziții speciale în art. 44 alin. (3) și (6). Ceea ce se reglementează la nivel constituțional este posibilitatea de a contesta în justiție doar cuantumul despăgubirii, iar nu și alte aspecte ale exproprierii. Din această perspectivă, apreciază că se solicită o completare a Legii nr. 255/2010 și, mai mult, o completare peste ceea ce prevede, în mod limitativ, Constituția, astfel că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

5. Acordându-i-se cuvântul în replică, reprezentantul autorului excepției precizează că Legea nr. 255/2010 are ca premisă pentru expropriere situația în care nu există o altă soluție tehnică, astfel cum prevede art. 1 din aceasta.

costisitoare și cea mai rapidă pentru expropriator, cea mai puțin păguboasă pentru autoritatea expropriatoare, cea mai noninvasivă și nepăgubitoare pentru expropriat.

9. Se susține, totodată, că expropriatului îi este suprimat dreptul la un remediu efectiv, respectiv dreptul de a contesta soluția tehnică, ceea ce înseamnă că legislația este aplicabilă părțitor în favoarea expropriatorului. Autoarea excepției mai arată că exproprierea pe care a contestat-o i-a afectat dreptul de proprietate, dreptul la dezvoltarea pe care și-o propusese și pe care o urmărea după achiziția imobilului parțial expropriat, precum și dreptul la imagine, ceea ce poate însemna chiar iminența insolvenței.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. a) și ale art. 3 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010, care, la data ridicării excepției de neconstituționalitate, aveau următorul cuprins:

— Art. 2 alin. (1) lit. a): „(1) *În sensul prezentei legi, sunt declarate de utilitate publică următoarele lucrări:*

a) *lucrările de construcție, reabilitare și modernizare de drumuri de interes național, județean și local, precum și toate lucrările de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrările necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrările de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare, precum și a infrastructurii de transport naval;*”;

— Art. 3: „*Potrivit prevederilor prezentei legi pot fi expropriate bunurile imobile proprietate a persoanelor fizice sau persoanelor juridice, cu sau fără scop lucrativ, și a oricăror alte entități, precum și cele aflate în proprietatea privată a comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, pe care se realizează lucrările de utilitate publică de interes național, județean și local.*”

15. Ulterior sesizării Curții Constituționale, prevederile art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 255/2010 au fost modificate prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 144/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 595 din 19 iulie 2019, fără a se schimba soluția legislativă, ci adăugându-se enumerării lucrărilor declarate de utilitate publică și lucrările de construcție, reabilitare și modernizare de parcări de interes național, județean și local.

16. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1), (3), (4), (6) și (8) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Prin raportare la art. 20 din Constituție, se invocă și următoarele dispoziții din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: art. 13 — *Dreptul la un remediu efectiv*, art. 14 — *Interzicerea discriminării*, art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* și art. 18 — *Limitarea folosirilor restrângerilor drepturilor*. Se face referire, de asemenea, și la art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la aceeași convenție.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că susținerile referitoare la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor de lege supuse controlului reprezintă, de fapt, propuneri de modificare și completare a cadrului legislativ existent în materia exproprierii pentru cauză de utilitate publică.

18. Curtea constată că dispozițiile legale ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate conțin reglementări cu caracter general, cu privire la care autoarea excepției nu formulează, în realitate, veritabile critici de constituționalitate. Sub acest aspect, analizând prevederile criticate, Curtea reține că art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 255/2010 enumeră lucrările ce pot fi declarate de utilitate publică, iar art. 3 din aceeași lege nu face altceva decât să afirme principiul general constând în posibilitatea, recunoscută de legea în discuție, de expropriere a bunurilor imobile proprietate a persoanelor fizice sau persoanelor juridice, cu sau fără scop lucrativ, și a oricăror altor entități, precum și a celor aflate în proprietatea privată a comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, pe care se realizează lucrările de utilitate publică de interes național, județean și local.

19. Susținerile autoarei excepției au caracter generic, vizând însăși concepția de ansamblu a legiuitorului cu privire la modul de reglementare a problematicii exproprierii. Or, actul normativ din care fac parte prevederile criticate reprezintă concretizarea la nivel legal, infraconstituțional a dispozițiilor art. 44 alin. (3) din Legea fundamentală, care instituie interdicția exproprierii realizate altfel decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire. Respectând aceste exigențe constituționale, legiuitorul a reglementat, prin Legea nr. 255/2010, mecanisme procedurale prin care persoanele expropriate au posibilitatea de a verifica respectarea acestor condiții, pe cale administrativă sau, după caz, judiciară, nu însă și măsura exproprierii propriu-zise, care este permisă și recunoscută chiar de Constituție, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile amintite.

20. De altfel, în jurisprudența Curții Constituționale s-a constatat că prevederile Legii nr. 255/2010 care reglementează modul de stabilire a despăgubirii sunt apte să îi confere acesteia caracteristicile impuse de Legea fundamentală, și anume de a fi dreaptă și prealabilă, adică echitabilă, corespunzătoare valorii imobilului. Astfel, Curtea a observat că, potrivit art. 8 alin. (2) din Legea nr. 255/2010, în termen de 20 de zile de la data notificării listei imobilelor ce urmează a fi expropriate, proprietarii au obligația prezentării la sediul expropriatorului, în vederea stabilirii unei juste despăgubiri. În cadrul acestei etape, proprietarii pot demonstra valoarea reală a imobilului, obținând astfel o despăgubire care să acopere pierderea suferită prin scoaterea din patrimoniul acestora a imobilelor expropriate. Mai mult, decizia de expropriere este emisă numai după realizarea acordului cu privire la cuantumul despăgubirii sau în termen de 5 zile de la expirarea termenului în care acordul ar fi trebuit realizat, astfel cum prevede art. 9 alin. (1) din lege. În cazul în care proprietarul nu este de acord cu despăgubirea stabilită și

contestă caracterul just al acesteia, devin incidente dispozițiile art. 44 alin. (6) din Legea fundamentală, în sensul că instanța de judecată va fi cea care va stabili cuantumul despăgubirii. Această ipoteză este reglementată de art. 22 alin. (1) din Legea nr. 255/2010, care dispune că expropriatul nemulțumit de cuantumul despăgubirii se poate adresa instanței judecătorești competente, revenind acesteia sarcina de a stabili dacă valoarea despăgubirii consemnate este una justă (a se vedea, în sensul celor arătate, de exemplu, Decizia nr. 44 din 26 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 1 aprilie 2021, paragrafele 17 și 18).

21. Prin urmare, de vreme ce lipsa din cuprinsul legii a unei reglementări care să permită persoanei expropriate să conteste însăși exproprierea nu aduce atingere dreptului de proprietate privată, omisiunea legislativă criticată nu prezintă relevanță

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. a) și ale art. 3 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, excepție ridicată de Societatea Proenerg — S.A. din București în Dosarul nr. 23.226/299/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 709
din 28 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Vasile Mihoc, administrator special al Societății Exploatare Minieră Harghita — S.A. din Miercurea-Ciuc, în Dosarul nr. 3.265/96/2013/a26 al Curții de Apel

constituțională, iar excepția de neconstituționalitate astfel motivată este inadmisibilă din perspectiva competenței Curții Constituționale care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, rămânând la latitudinea legiuitorului o eventuală modificare a concepției legislative actuale.

22. În plus, Curtea observă, totodată, că autoarea excepției își axează motivarea și pe o serie de elemente de fapt, specifice situației litigioase concrete, ale căror clarificare și evaluare revin instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei în cursul căreia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, excedând, de asemenea, competenței Curții Constituționale.

Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.520D/2020.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 octombrie 2021, în prezența reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Corina Ruxandra Popescu din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 19 octombrie 2021 și, ulterior, pentru 28 octombrie 2021, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 14 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.265/96/2013/a26, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Vasile Mihoc, administrator special al Societății Exploatare Minieră Harghita — S.A. din Miercurea-Ciuc, într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva creanțelor înscrise în tabelul definitiv publicat în Buletinul procedurilor de insolvență.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că sintagma „după ce toate contestațiile la creanțe au fost soluționate” din cuprinsul dispoziției legale criticate este neconstituțională ca urmare a faptului că termenul „soluționate” este neclar și imprecis, ceea ce afectează grav calitatea legii. Dispoziția legală criticată reglementează ordinea în care practicianul în insolvență urmează să efectueze actele de procedură, în sensul că întocmirea, înregistrarea și afișarea tabelului definitiv sunt operațiuni realizate ulterior soluționării contestațiilor la creanțe. Din ansamblul reglementării Legii nr. 85/2006 rezultă că o contestație la creanțe este susceptibilă de a fi soluționată atât în cadrul procedurii în primă instanță în fața judecătorului-sindic, cât și de instanța de apel. În aceste condiții, sintagma „soluționarea contestațiilor la creanțe” este echivocă, lipsită de precizie, prin faptul că generează mai multe sensuri, fiind posibil să se refere atât la soluționarea definitivă, cât și la cea în primă instanță.

5. Întrucât Legea nr. 85/2006 nu definește sintagma „după ce toate contestațiile la creanțe au fost soluționate”, se creează premisa aplicării acesteia ca rezultat al unor interpretări sau aprecieri arbitrare. De asemenea, termenul „soluționate” este utilizat inadecvat, întrucât, ca urmare a faptului că soluția primei instanțe este supusă unei căi devolutive de atac, același termen definește și soluția/rezolvarea/dezlegarea dată de instanța de apel.

6. În susținerea excepției de neconstituționalitate se invocă și jurisprudența Curții referitoare la calitatea și previzibilitatea legii, respectiv, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 652 din 17 octombrie 2017, Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 sau Decizia nr. 404 din 6 iunie 2019.

7. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, dispozițiile art. 74 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 fiind conforme cu Legea fundamentală.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că, în principal, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât din motivarea autorului acesteia rezultă că, în realitate, este nemulțumit de modalitatea de aplicare a legii, care conduce, în opinia sa, la o practică neunitară la nivelul instanțelor judecătorești. În subsidiar, apreciază că excepția de neconstituționalitate este

neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate îndeplinesc condițiile de calitate a legii impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse, susținerile reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 74 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „După ce toate contestațiile la creanțe au fost soluționate, administratorul judiciar/lichidatorul va înregistra, de îndată, la tribunal și va avea grijă să fie afișat la sediul acestuia tabelul definitiv al tuturor creanțelor împotriva averii debitorului, arătând suma, prioritatea și situația — garantată sau negarantată — a fiecărei creanțe.”

13. Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 344 lit. a) din titlul V — *Dispoziții tranzitorii și finale* din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014. Însă, având în vedere prevederile art. 343 din Legea nr. 85/2014, potrivit cărora „Procesele începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse legii aplicabile anterior acestei date”, precum și Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care s-a stabilit că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a exercita controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 74 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul respectării obligatorii a legilor, acestea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de claritate și previzibilitate, astfel încât destinatarii să își poată adapta în mod corespunzător conduita. În acest sens, Curtea a statuat în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012) că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ

permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, și nr. 430 din 24 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 21 ianuarie 2014).

16. Or, aplicând aceste considerente de principiu la cauza de față, Curtea reține că textele de lege criticate sunt suficient de clare și precise, prevăzând că, „după ce toate contestațiile la creanțe au fost soluționate”, practicianul în insolvență va întocmi tabelul definitiv al creanțelor.

17. Dispozițiile art. 74 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 criticate în prezenta cauză nu trebuie, așa cum a reținut și Curtea în Decizia nr. 70 din 18 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 19 aprilie 2016, paragraful 25, interpretate în mod singular, ci trebuie avute în vedere, spre exemplu, și cele cuprinse în art. 3 pct. 17 din Legea nr. 85/2006, potrivit cărora „prin tabel definitiv de creanțe se înțelege tabelul care cuprinde toate creanțele asupra averii debitorului la data deschiderii procedurii, acceptate în tabelul preliminar și împotriva cărora nu s-au formulat contestații în conformitate cu prevederile art. 73, precum și creanțele admise în urma soluționării contestațiilor. În acest tabel se arată suma solicitată, suma admisă și rangul de prioritate a creanței.”, dar și cele ale art. 12 alin. (1) referitoare la caracterul executoriu al sentințelor judecătorului-sindic, cele ale art. 8 alin. (1) referitoare la caracterul nesuspensiv de executare al apelului formulat împotriva acestor sentințe și cele ale art. 8 alin. (4) care stabilesc cazurile în care curtea de apel poate dispune, totuși, suspendarea hotărârii apelate.

18. Prin urmare, instanța judecătorească și practicianul în insolvență nu trebuie să interpreteze normele de procedură

criticate în mod singular, disparat, ci trebuie avută în vedere o coroborare a acestora cu întreg cadrul legislativ în materie. Astfel, stabilirea sferei de cuprindere a sintagmei „soluționate” din cadrul dispoziției legale criticate și a modului în care aceasta se corelează cu cadrul normativ anterior menționat reprezintă o chestiune de interpretare a legilor care, potrivit jurisprudenței Curții, este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii (a se vedea Decizia nr. 393 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 25 august 2020, paragraful 25).

19. Având în vedere acestea, motivele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate nu privesc vicii de neconstituționalitate intrinsecă ale reglementării criticate, ci au în vedere, de fapt, modalitatea de interpretare și aplicare a legii, ceea ce, potrivit jurisprudenței constante a instanței constituționale, excedează competenței acesteia.

20. În eventualitatea în care o dispoziție legală este susceptibilă de a genera o practică neunitară a instanțelor judecătorești, revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, în virtutea rolului său constituțional conferit de art. 126 alin. (3) din Legea fundamentală, să asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești. În acest sens, instanța supremă are la îndemână atât instituția pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă, cât și instituția recursului în interesul legii, reglementată de art. 514 din același cod.

21. Așadar, din moment ce instanța judecătorească este cea competentă să stabilească interpretarea și aplicarea textului criticat, având în vedere dispozițiile art. 126 alin. (1) din Constituție, precum și pe cele ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, se constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Vasile Mihoc, administrator special al Societății Exploatare Minieră Harghita — S.A. din Miercurea-Ciuc, în Dosarul nr. 3.265/96/2013/a26 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 3 alin. (1) și (3) și al art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2021 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale, funcții, principii și atribuții

Art. 1. — (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului.

(2) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale realizează politicile naționale, corelate cu cele la nivel european și internațional, în domeniile sale de activitate, îndeplinind rolul de autoritate de stat, strategie și planificare, reglementare, sinteză, coordonare, monitorizare, inspecție și control.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale asigură coordonarea aplicării strategiei și politicilor Guvernului în domeniile sale de activitate.

Art. 2. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale are sediul în municipiul București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 2—4, sectorul 1.

Art. 3. — (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale exercită, potrivit prevederilor art. 53 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în domeniile proprii de competență, vizând munca și protecția socială, următoarele funcții principale: de strategie, de reglementare și de control și monitorizare.

(2) Prin funcția de strategie, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale:

a) elaborează, actualizează și coordonează aplicarea strategiilor, planurilor și programelor din domeniile sale de activitate;

b) elaborează documentele de politică publică în domeniile sale de activitate;

c) asigură elaborarea de cercetări, studii și prognoze pentru fundamentarea politicilor, strategiilor și programelor din domeniile sale de activitate;

d) asigură cadrul juridic și instituțional pentru obținerea și colectarea datelor necesare îndeplinirii obligațiilor de raportare asumate de România la nivel european și internațional, în domeniile sale de activitate;

e) asigură cadrul juridic și instituțional pentru facilitarea și stimularea dialogului asupra politicilor, strategiilor și deciziilor ce decurg din domeniile sale de activitate;

f) promovează strategii și politici care susțin aplicarea principiului solidarității sociale în România.

(3) Prin funcția de reglementare, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale:

a) elaborează proiecte de acte normative în domeniile sale de activitate;

b) emite acte de reglementare în domeniile sale de activitate, potrivit prevederilor legale;

c) asigură implementarea principiului solidarității sociale în cadrul politicilor și strategiilor elaborate la nivelul Guvernului României.

(4) Prin funcția de control și monitorizare, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale:

a) asigură, prin compartimentele proprii sau instituțiile aflate în subordinea ori sub autoritatea sa, controlul respectării legii în domeniile sale de activitate, constată contravențiile pentru nerespectarea acesteia, aplică sancțiunile și, după caz, sesizează organele de urmărire penală, potrivit prevederilor legale în vigoare;

b) efectuează controlul și inspecția activităților și serviciilor din domeniile sale de competență;

c) exercită activități de audit intern și control atât la nivelul aparatului propriu, cât și la nivelul celorlalte entități aflate în subordinea, sub autoritatea sau coordonarea sa;

d) asigură controlul utilizării resurselor financiare alocate prin bugetul de stat și a resurselor din credite interne și externe;

e) asigură îndrumarea metodologică și procedurală a activității structurilor cu atribuții vizând implementarea programelor din domeniile sale de activitate.

Art. 4. — (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale exercită, potrivit prevederilor art. 53 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în domeniile proprii de competență, vizând munca și protecția socială, următoarele funcții specifice: de avizare, de reprezentare, de autoritate de stat, de furnizor al ajutorului de stat pentru formare profesională, de administrare și de informare și conștientizare a publicului în domeniile sale de activitate.

(2) Prin funcția specifică de avizare, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale avizează proiecte de acte normative elaborate de alte ministere și autorități ale administrației publice centrale care privesc sfera sa de competență.

(3) Prin funcția specifică de reprezentare, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale reprezintă Guvernul în relațiile cu instituțiile și organismele, organizațiile și asociațiile interne, europene și internaționale din domeniile sale de activitate, promovând interesul național.

(4) Prin funcția specifică de autoritate de stat, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale:

a) asigură implementarea politicilor guvernamentale în domeniile sale de activitate;

b) coordonează, monitorizează și asigură implementarea unitară a legislației naționale în domeniile sale de activitate, armonizată cu prevederile și cerințele legislației Uniunii Europene, tratatelor, convențiilor, acordurilor, memorandumurilor și protocoalelor la care România este parte;

c) coordonează activitatea de raportare către instituțiile europene și internaționale în domeniile sale de competență;

d) coordonează activitatea de elaborare a politicilor publice în domeniile sale de competență;

e) asigură promovarea studiilor de specialitate necesare pentru îmbunătățirea activității în domeniile sale de competență;

f) asigură exercitarea controlului asupra modului de îndeplinire a atribuțiilor prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru ordonatorul principal de credite, delegate, potrivit legii, Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și Casei Naționale de Pensii Publice.

(5) Prin funcția specifică de administrare, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale:

a) închiriază bunurile imobile proprietate a statului pe care le are în administrare;

b) închiriază sau primește în administrare, în vederea desfășurării activității proprii, bunuri mobile și imobile proprietate publică ori privată a statului;

c) coordonează activitatea de administrare a patrimoniului unităților aflate în subordinea, sub autoritatea sau coordonarea sa.

(6) Prin funcția specifică de informare și conștientizare a publicului în domeniile sale de activitate de administrare, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale:

a) asigură informarea și consultarea publicului, conform prevederilor legale în vigoare, în promovarea actelor normative și de reglementare din domeniile sale de activitate, la nivel național, european și internațional;

b) pune la dispoziția publicului informații generale și documente de interes public în domeniile sale de activitate;

c) organizează campanii de informare și conștientizare a publicului în ceea ce privește promovarea și implementarea politicilor, strategiilor și legislației din domeniile sale de competență, în vederea sensibilizării opiniei publice și facilitării înțelegerii și respectării acestora.

Art. 5. — Activitatea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale se bazează pe următoarele principii:

a) principiul solidarității sociale;

b) principiul respectării demnității umane;

c) principiul coeziunii sociale;

d) principiul respectării dreptului fiecărei persoane la muncă decentă;

e) principiul contribuției și al solidarității în promovarea progresului social;

f) principiul respectării legislației Uniunii Europene;

g) principiul transparenței activității față de cetățeni și față de celelalte instituții ale statului, ale Uniunii Europene și față de societatea civilă;

h) principiul eficienței managementului fondurilor publice;

i) principiul consultării partenerilor sociali;

j) principiul promovării unei societăți echilibrate;

k) principiul întăririi dialogului social la toate nivelurile, în scopul creșterii aportului acestuia la dezvoltarea economică și socială.

Art. 6. — (1) În exercitarea funcțiilor sale, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește, în condițiile legii, următoarele atribuții cu caracter general:

a) identifică, elaborează și promovează politici publice și acte normative pentru domeniile sale de activitate, în deplină concordanță cu prevederile Programului de guvernare și cu obligațiile României ce decurg din statutul de stat membru al Uniunii Europene, cu respectarea principiului solidarității sociale;

b) elaborează rapoarte de monitorizare și evaluare cu privire la politicile publice inițiate și implementate la nivelul ministerului;

c) avizează proiectele de acte normative elaborate de ministere și de organe ale administrației publice centrale pentru domeniile sale de activitate;

d) organizează, împreună cu celelalte ministere și cu organele de specialitate ale administrației publice centrale și locale și cu alte persoane juridice, după caz, promovarea acțiunilor derulate în domeniile sale de activitate;

e) colaborează cu organizații sindicale și patronale, precum și cu alte asociații profesionale din domeniile sale de activitate și asigură dialogul permanent cu acestea, cu mass-media și cu societatea civilă în general, în scopul informării reciproce și perfecționării cadrului legislativ existent;

f) participă la sprijinirea dezvoltării capacității administrative a structurilor implicate în programele din domeniile sale de activitate, precum și la consolidarea și extinderea parteneriatelor;

g) participă cu personal propriu din cadrul structurilor ministerului la întâlnirile grupurilor de lucru în legătură cu domeniile sale de activitate;

h) participă la schimbul de informații și experiență cu instituțiile și organisme naționale și internaționale cu privire la domeniile sale de activitate, în condițiile legii;

i) realizează sondaje de opinie, cantitative și calitative, prin intermediul unor instituții specializate, în vederea fundamentării documentelor strategice, a campaniilor de comunicare și a informării opiniei publice în domeniile sale de activitate;

j) contractează, în condițiile legii, servicii specializate în vederea obținerii documentelor, studiilor, colectării datelor și informațiilor necesare realizării atribuțiilor sale, precum și servicii de consultanță, inclusiv servicii de evaluare, prognoză și statistică;

k) editează, direct sau prin unitățile din subordinea ori aflate sub autoritatea sa, publicații de specialitate și de informare specifice domeniilor sale de activitate;

l) organizează și sprijină, în condițiile legii, activități și manifestări pentru promovarea și susținerea proiectelor din domeniile sale de activitate atât în țară, cât și în străinătate, prin expoziții, simpozioane, sesiuni de comunicări, congrese, colocvii și alte asemenea activități;

m) monitorizează și evaluează politicile publice cu impact asupra domeniilor sale de activitate;

n) primește și rezolvă sau, după caz, transmite spre soluționare celor în drept, potrivit competențelor, sesizările persoanelor fizice și juridice, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, cu modificările ulterioare;

o) asigură protecția informațiilor clasificate, în condițiile legii;

p) asigură implementarea prevederilor legislației Uniunii Europene în domeniile sale de competență, prin activități specifice, în condițiile legii;

q) coordonează implementarea programelor de asistență bilaterală, precum și a altor programe de asistență financiară acordate de Uniunea Europeană, în conformitate cu aria de responsabilitate;

r) elaborează, implementează și monitorizează din punct de vedere tehnic proiecte finanțate din fonduri europene sau din alte surse, programe de colaborare internațională, precum și proiecte de colaborare bilaterală pentru domeniile sale de activitate;

s) promovează parteneriatul public-privat în aplicarea programelor și proiectelor în domeniile sale de activitate;

ș) propune acordarea statutului de utilitate publică asociațiilor și fundațiilor din domeniile sale de activitate, precum și aprobarea prealabilă în vederea recunoașterii prin hotărâre judecătorească a persoanelor juridice străine de drept privat, fără scop lucrativ, în condițiile prevăzute de lege;

t) colectează, prelucrează și diseminează date statistice în domeniile de activitate ale ministerului;

ț) asigură relația cu Parlamentul, mass-media, Consiliul Economic și Social și cu alți exponenți ai societății civile în problemele specifice domeniilor ministerului;

u) elaborează și fundamentează documentele ce reflectă poziția României în raport cu politica și strategia Uniunii Europene pentru domeniile sale de competență și asigură participarea la activitățile instituțiilor Uniunii Europene; în acest sens, își îndeplinește atribuțiile ce îi revin și participă, potrivit legislației în vigoare, la sistemul național de gestionare a afacerilor europene;

v) asigură consultarea permanentă a partenerilor sociali asupra proiectelor de acte normative inițiate în sfera sa de activitate;

w) asigură participarea, elaborează și fundamentează pozițiile României în procesul de negociere și adoptare a inițiativelor la nivel european, în domeniile sale de activitate, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 34/2017 privind organizarea și funcționarea Sistemului național de gestionare a afacerilor europene în vederea participării României la procesul decizional al instituțiilor Uniunii Europene;

x) asigură îndeplinirea, în domeniile sale de activitate, a obligațiilor decurgând din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește transpunerea și/sau crearea cadrului juridic de aplicare directă a actelor juridice obligatorii ale Uniunii Europene, implementarea și monitorizarea aplicării acestora;

y) asigură relația cu Organizația Internațională a Muncii, Organizația Națiunilor Unite, Consiliul Europei, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică și cu alte organizații internaționale, potrivit domeniilor sale de competență;

z) negociază și urmărește încheierea și aprobarea tratatelor internaționale la nivel departamental sau inițiază demersurile necesare negocierii, încheierii, ratificării, respectiv aprobării tratatelor la nivel de stat sau de guvern în domeniile de competență, în condițiile prevăzute de Legea nr. 590/2003 privind tratatele sau, după caz, Legea nr. 276/2011 privind procedura prin care România devine parte la tratatele încheiate între Uniunea Europeană și statele membre, pe de o parte, și state terțe sau organizații internaționale, pe de altă parte;

aa) încheie documente de cooperare internațională care nu sunt guvernate de dreptul internațional cu autorități având competențe echivalente din state membre ale Uniunii Europene sau state terțe, respectiv organizații internaționale, în domeniile de competență;

bb) derulează relații bilaterale cu ministerele și instituțiile cu atribuții în domeniile de activitate ale ministerului din alte state;

cc) reprezintă România, în condițiile legii, la organismele internaționale și la instituțiile europene din domeniile sale de activitate;

dd) asigură protecția cetățenilor români care desfășoară activități lucrative în străinătate prin intermediul atașajilor pe probleme de muncă și sociale;

ee) colaborează la monitorizarea și evaluarea implementării strategiilor Guvernului României de incluziune a cetățenilor români aparținând minorității romilor în domeniile sale de competență;

ff) asigură managementul administrativ-financiar al programelor comunitare și al proiectelor cu finanțare rambursabilă și nerambursabilă derulate de minister;

gg) asigură, potrivit legii, mijloacele financiare din bugetul propriu în scopul adoptării standardelor europene armonizate conform domeniilor de competență ale ministerului;

hh) asigură reprezentarea în fața instanțelor de judecată în problemele din domeniile de activitate ale ministerului;

ii) exercită controlul asupra activităților desfășurate de instituțiile subordonate, aflate sub autoritatea sau coordonarea sa;

jj) editează buletine informative și organizează seminare, conferințe, expoziții tematice și alte acțiuni similare în țară și în străinătate, în domeniile sale de activitate; cheltuielile legate de tipărirea și difuzarea buletinelor informative, precum și cele legate de organizarea seminarelor, conferințelor, expozițiilor și celorlalte acțiuni tematice se asigură din alocațiile bugetare aprobate Ministerului Muncii și Solidarității Sociale;

kk) implementează și dezvoltă sistemul informatic integrat în domeniile sale de activitate;

ll) fundamentează și susține proiectele de bugete care se administrează de către aparatul propriu sau de către instituțiile aflate în subordinea, sub autoritatea ori coordonarea sa;

mm) elaborează proiectul bugetului anual pentru activitatea proprie și a instituțiilor subordonate și programele de investiții anuale și multianuale;

nn) monitorizează execuția bugetară și ia măsuri operative pentru asigurarea plății tuturor drepturilor de protecție socială, în limita fondurilor aprobate.

(2) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește următoarele atribuții specifice în domeniul legislației muncii:

a) organizează și coordonează acțiunea de sistematizare, modernizare și îmbunătățire a legislației muncii prin elaborarea și avizarea cadrului legal în domeniul relațiilor de muncă;

b) monitorizează și transpune în legislația națională prevederile actelor normative comunitare din domeniul legislației muncii;

c) asigură aplicarea unitară a prevederilor legale din domeniul legislației muncii;

d) asigură aplicarea legislației privind contractele colective de muncă și conflictele colective de muncă;

e) analizează și emite puncte de vedere cu privire la raporturile de muncă și drepturile personalului contractual.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește următoarele atribuții specifice în domeniul ocupării forței de muncă și formării profesionale:

a) elaborează și promovează proiecte de acte normative și documente de politică publică necesare realizării obiectivelor strategice în domeniul ocupării și formării profesionale a forței de muncă;

b) elaborează, promovează și actualizează cadrul strategic național din domeniul ocupării și formării profesionale a forței de muncă, pe baza cerințelor interne și europene, împreună cu instituțiile și organismele implicate în domeniu;

c) analizează, propune modificări și aprobă anual Programul național de ocupare a forței de muncă și Planul național de formare profesională, inițiate de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;

d) stabilește indicatorii de performanță și nivelul acestora, în baza cărora se încheie anual Contractul de performanță managerială cu Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;

e) monitorizează, controlează și evaluează modul de implementare a politicilor de ocupare și formare profesională a forței de muncă de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă;

f) elaborează politici și strategii naționale privind dezvoltarea resurselor umane, inclusiv pentru calificările și formarea profesională a adulților în baza planurilor naționale de dezvoltare și de acțiune a programelor de guvernare și a strategiilor sectoriale;

g) înființează în subordinea sa comisii de autorizare a furnizorilor de formare profesională județene, respectiv a municipiului București, fără personalitate juridică, și emite deciziile de constituire a acestora;

h) coordonează și controlează, la nivel național, autorizarea furnizorilor de formare profesională a adulților;

i) elaborează regulamentul de organizare și funcționare al comisiilor de autorizare a furnizorilor de formare profesională județene, respectiv a municipiului București și a secretariatelor tehnice ale acestora;

j) gestionează registrele naționale ale furnizorilor de formare profesională a adulților;

k) gestionează, la nivel național, registrul evaluatorilor de furnizori și de programe de formare profesională a adulților și registrul specialiștilor pe domenii ocupaționale care pot fi desemnați în comisiile de examinare a absolvenților programelor de formare profesională;

l) reglementează sistemul de asigurare a calității în formarea profesională a adulților;

m) elaborează și actualizează Clasificarea ocupațiilor din România, la propunerile diferiților utilizatori;

n) elaborează și promovează politicile publice privind lucrătorii mobili/migranți și inițiază măsuri legislative și/sau administrative în vederea integrării socioprofesionale a imigranților în România, asigurând promovarea politicilor de formare profesională, ocuparea forței de muncă și lupta împotriva discriminării lucrătorilor imigranți;

o) aplică, în calitate de furnizor de ajutor de stat pentru formare profesională, legislația în domeniul ajutorului de stat;

p) analizează documentația și eliberează atestatele de recunoaștere a calificărilor dobândite în străinătate, în afara sistemului de învățământ, de către cetățenii români sau cetățeni ai altor state membre ale Uniunii Europene, ai altor state părți la Acordul privind Spațiul Economic European ori ai Confederației Elvețiene, care doresc să desfășoare activități economice pe teritoriul României;

q) colaborează cu alte ministere și instituții la elaborarea Registrului național al calificărilor din România;

r) analizează și evaluează îndeplinirea condițiilor de autorizare a agenților de muncă temporară și eliberează solicitanților autorizația de funcționare;

s) monitorizează și actualizează Registrul național de evidență a agenților de muncă temporară autorizați;

ș) reprezintă România în cadrul comitetelor și grupurilor de lucru operaționale, din domeniul ocupării forței de muncă și al liberei circulații a lucrătorilor și din domeniul formării profesionale, la nivelul Uniunii Europene, precum și la nivel internațional;

t) elaborează și promovează cadrul legislativ necesar realizării obiectivelor strategice în domeniul mobilității forței de muncă, al liberei circulații a lucrătorilor cetățeni ai Uniunii Europene, ai celorlalte state părți la Acordul privind Spațiul Economic European, precum și ai Confederației Elvețiene, realizează transpunerea legislației Uniunii Europene în legislația internă;

ț) promovează prioritățile de cercetare-dezvoltare în domeniul forței de muncă în vederea includerii acestora în cadrul Planului sectorial de cercetare-dezvoltare al ministerului;

u) elaborează politicile și strategiile în domeniul economiei sociale;

v) promovează și sprijină întreprinderile sociale, în condițiile legii;

w) furnizează informații către persoanele interesate în domeniul economiei sociale, în condițiile legii.

(4) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește următoarele atribuții specifice în domeniul salarizării:

a) elaborează și promovează politicile publice și proiectele de acte normative în vederea punerii în aplicare a Programului de guvernare și a obiectivelor strategice în domeniul salarizării;

b) elaborează propuneri privind sistemul de salarizare pentru personalul contractual din sectorul bugetar, colaborează cu Agenția Națională a Funcționarilor Publici privind sistemul de salarizare pentru funcționarii publici;

c) propune strategii cu privire la politicile salariale în regii autonome, companii și societăți naționale și în societăți cu capital integral sau majoritar de stat;

d) elaborează sistemul de ajustare a salariilor în raport cu evoluția indicatorilor macroeconomici;

e) elaborează metodologia de calcul și propune nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;

f) analizează și verifică respectarea reglementărilor în vigoare în întocmirea proiectelor bugetelor de venituri și cheltuieli elaborate de instituțiile și autoritățile publice;

g) avizează proiectele de hotărâri ale Guvernului pentru aprobarea regulamentelor-cadru de stabilire a locurilor de muncă, categoriilor de personal și a mărimii sporului pentru condiții de muncă, potrivit art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

h) fundamentează valoarea nominală a tichetelor de masă și a tichetelor de creșă, potrivit dispozițiilor art. 32 alin. (3) din Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare;

i) prelucrează date statistice în domeniul de activitate al ministerului, în scopul atingerii obiectivelor în domeniul salarizării;

j) asigură relația cu Parlamentul, mass-media, Consiliul Economic și Social și cu alți exponenți ai societății civile în problemele specifice domeniului salarizării;

k) asigură, în numele Guvernului României și al statului român, reprezentarea pe plan intern și extern în domeniul salarizării;

l) elaborează și fundamentează documentele ce reflectă poziția României în raport cu politica și strategia Uniunii Europene pentru domeniul său de competență și asigură participarea la activitățile instituțiilor Uniunii Europene;

m) elaborează și fundamentează documentele ce reflectă poziția României în raport cu organismele financiare internaționale pentru domeniul salarizării;

n) analizează și emite puncte de vedere cu privire la raporturile de muncă, salarizarea și alte drepturi ale tuturor categoriilor de personal din sectorul apărare, ordine publică și siguranță națională și din alte structuri conexe acestuia în domeniile de competență ale ministerului;

o) analizează și emite puncte de vedere cu privire la salarizarea și alte drepturi ale personalului plătit din fonduri publice;

p) analizează și prezintă propuneri la proiectele de acte normative elaborate de către instituțiile din sectorul apărare, ordine publică și siguranță națională și de către alte structuri conexe acestuia în domeniile de competență ale ministerului;

q) avizează echivalarea studiilor cadrelor militare, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din administrația penitenciarelor, la trecerea în rezervă, în vederea angajării acestora în sectorul civil;

r) elaborează propuneri pentru documentele care trebuie prezentate Guvernului, Parlamentului, Consiliului Suprem de Apărare a Țării, precum și altor instituții referitoare la sectorul apărare, ordine publică și siguranță națională și altor structuri conexe acestuia;

s) asigură asistență de specialitate și soluționează aspectele sesizate de reprezentanți ai instituțiilor publice, operatorilor economici și petenți.

(5) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește următoarele atribuții specifice în domeniul securității și sănătății în muncă:

a) elaborează strategia și cadrul legislativ în domeniul securității și sănătății în muncă;

b) asigură măsurile necesare aplicării legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor pentru următoarele domenii de competență: mașini, echipamente individuale de protecție, echipamente și sisteme protectoare destinate utilizării în atmosfere potențial explozive, explozive de uz civil și articole pirotehnice;

c) elaborează cadrul legislativ privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale;

d) recunoaște și desemnează organismele de evaluare a conformității pentru domeniile de competență ale ministerului;

e) promovează prioritățile de cercetare-dezvoltare în domeniul securității și sănătății în muncă, în vederea includerii acestora în cadrul Planului sectorial de cercetare-dezvoltare al ministerului.

(6) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește următoarele atribuții specifice în domeniul dialogului social:

a) coordonează dialogul social la nivel național, în condițiile legii;

b) pregătește, elaborează, negociază și urmărește încheierea înțelegerilor dintre Guvern și partenerii sociali reprezentativi la nivel național, potrivit legii;

c) inițiază, coordonează și urmărește realizarea programelor de dezvoltare a relațiilor de parteneriat social în colaborare cu autoritățile administrației publice centrale și locale, patronatele, sindicatele, asociațiile, fundațiile și alte structuri ale societății civile organizate, precum și cu organismele și instituțiile internaționale în domeniu;

d) organizează reuniunile Consiliului Național Tripartit pentru Dialog Social, în condițiile legii;

e) informează Guvernul cu privire la solicitările formulate de partenerii sociali — sindicate, patronate — în vederea analizării posibilității soluționării lor;

f) sprijină activitatea de dialog social desfășurată la nivelul administrației publice centrale și locale;

g) coordonează constituirea și gestionarea bazei de date și registrele de evidență privind organizațiile patronale și sindicale;

h) sprijină activitatea organizațiilor patronale și sindicale din domeniile sale de activitate;

i) întocmește rapoartele statistice trimestriale, semestriale și anuale privind numărul conflictelor colective de muncă, numărul salariaților care au participat la grevă, precum și numărul contractelor colective încheiate la nivel de unitate;

j) ține evidența raportărilor din teritoriu asupra stărilor tensionale cu potențial conflictual pentru informarea factorilor de decizie în vederea dezamorsării acestora.

(7) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește următoarele atribuții specifice în domeniul pensiilor și altor drepturi prevăzute de legi cu caracter special:

a) elaborează proiecte de acte normative și metodologia de aplicare a prevederilor legale din domeniul pensiilor, altor drepturi de asigurări sociale și drepturilor acordate prin legi speciale, la propunerea Casei Naționale de Pensii Publice;

b) colaborează cu alte ministere și instituții la elaborarea cadrului legislativ din domeniul contribuțiilor sociale obligatorii;

c) colaborează cu alte ministere și instituții pentru a se asigura implementarea reglementărilor internaționale de asigurări sociale la care România este parte, precum și ansamblul reglementărilor comunitare;

d) elaborează legislația pentru crearea cadrului instituțional necesar implementării și funcționării sistemului de pensii administrate privat;

e) asigură, prin Casa Națională de Pensii Publice, informarea și consultarea asiguraților, precum și a pensionarilor asupra problemelor care vizează interesele acestora;

f) monitorizează și evaluează modul de implementare a politicilor de pensii și a altor drepturi prevăzute de legi cu caracter special de către Casa Națională de Pensii Publice.

(8) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește următoarele atribuții specifice în domeniul asistenței sociale și incluziunii sociale:

a) coordonează sistemul național de asistență socială, în conformitate cu responsabilitățile stabilite prin legislația în domeniu;

b) elaborează cadrul legislativ privind acordarea beneficiilor de asistență socială și a serviciilor sociale, strategiile naționale privind asistența socială și incluziunea socială, precum și pe cele referitoare la organizarea, funcționarea și dezvoltarea sistemului național de asistență socială;

c) finanțează beneficiile de asistență socială, precum și programele destinate dezvoltării și sustenabilității serviciilor sociale acordate din bugetul propriu;

d) colectează datele la nivel național privind serviciile sociale, beneficiile de asistență socială, incluziunea socială, sărăcia și excludiunea socială, analizează și identifică factorii care contribuie la prevenirea și combaterea excludiunii sociale, formulează recomandări și propuneri în vederea eficientizării procesului de luare a deciziilor în domeniul incluziunii sociale și elaborează rapoartele naționale privind incluziunea socială;

e) elaborează standardele de cost pentru serviciile sociale și monitorizează respectarea lor de către furnizorii publici;

f) elaborează criteriile, indicatorii de performanță și standardele de calitate privind serviciile sociale, monitorizează și controlează respectarea prevederilor legale privind asigurarea calității în domeniu;

g) monitorizează implementarea strategiilor autorităților administrației publice locale privind dezvoltarea de servicii sociale;

h) coordonează metodologic activitatea serviciilor publice de asistență socială de la nivel teritorial și colaborează permanent cu autoritățile administrației publice locale;

i) îndrumă și monitorizează activitatea autorităților și instituțiilor cu atribuții în domeniul asistenței sociale, precum și a furnizorilor publici și privați de servicii sociale;

j) asigură funcționarea secretariatelor tehnice ale comisiilor naționale/interministeriale, organizate conform legii;

k) coordonează și monitorizează activitatea de elaborare a documentelor în domeniul incluziunii sociale de către ministerele cu atribuții în domeniu, identifică și monitorizează prioritățile din domeniul incluziunii sociale și coordonează activitatea Comisiei naționale privind incluziunea socială;

l) coordonează și derulează activitatea de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, de licențiere/relicențiere a serviciilor sociale administrate de furnizori publici și privați de servicii sociale, precum și activitatea de încadrare în clase de calitate, potrivit legii;

m) coordonează constituirea, administrarea, monitorizarea și gestionarea sistemului de evidență națională a furnizorilor acreditați de servicii sociale și a serviciilor sociale licențiate și Registrul electronic unic al serviciilor sociale;

n) asigură legătura permanentă cu furnizorii de servicii sociale în scopul eficientizării derulării procesului de acreditare, asigurarea de consiliere și îndrumare metodologică;

o) asigură informarea cetățenilor cu privire la drepturile din domeniul asistenței sociale;

p) asigură îndrumare metodologică la nivelul structurilor din subordine în domeniul beneficiilor de asistență socială și al serviciilor sociale;

q) identifică soluții în vederea eficientizării măsurilor destinate categoriilor defavorizate ale populației;

r) avizează actele normative în domeniul beneficiilor de asistență socială și al serviciilor sociale din perspectiva asigurării unui sistem integrat de beneficii de asistență socială și servicii sociale adresate categoriilor vulnerabile ale populației;

s) inițiază și derulează programe de finanțare a serviciilor sociale.

(9) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește următoarele atribuții specifice în domeniul protecției drepturilor persoanelor cu dizabilități:

a) avizează cadrul normativ în domeniul protecției persoanelor cu dizabilități și al armonizării legislației interne în materia drepturilor persoanelor cu dizabilități cu normele și principiile prevăzute de tratatele și convențiile internaționale la care România este parte, precum și în vederea aplicării efective a acestora;

b) coordonează elaborarea și aprobă strategia națională în domeniul protecției drepturilor persoanelor cu dizabilități;

c) coordonează și monitorizează implementarea politicilor și strategiilor în domeniul protecției drepturilor persoanelor cu dizabilități;

d) inițiază proiecte de acte normative în domeniul asigurării calității serviciilor sociale din domeniul protecției drepturilor persoanelor cu dizabilități;

e) licențiază servicii sociale destinate protecției persoanelor adulte cu dizabilități, organizate, în condițiile legii, de către autoritățile publice sau organismele private autorizate, prin Autoritatea pentru Protecția Persoanelor cu Dizabilități;

f) inițiază și avizează, după caz, proiectele de acte normative cu impact asupra domeniului protecției persoanelor cu dizabilități;

g) monitorizează și evaluează modul de implementare a politicilor și strategiilor în domeniul protecției persoanelor cu dizabilități.

(10) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește următoarele atribuții specifice în domeniul protecției persoanelor vârstnice:

a) elaborează și avizează cadrul legislativ în domeniul protecției persoanelor vârstnice;

b) elaborează și monitorizează strategiile naționale privind persoanele vârstnice și programele naționale privind dezvoltarea populației, în contextul îmbătrânirii demografice;

c) monitorizează aplicarea la nivel național a Strategiei regionale europene de implementare a planului internațional de acțiune privind îmbătrânirea, precum și a Planului de acțiune privind îmbătrânirea, adoptat la Madrid în anul 2002, și elaborează rapoartele naționale;

d) asigură funcționarea secretariatului tehnic al Comisiei naționale pentru populație și dezvoltare;

e) asigură reglementarea, coordonarea, planificarea, monitorizarea și evaluarea politicilor și măsurilor din domeniul îmbătrânirii active și sprijină promovarea conceptului de îmbătrânire activă;

f) elaborează politici și programe privind domeniul îngrijirii de lungă durată, inclusiv în vederea creării sistemului unificat al îngrijirii de lungă durată.

(11) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește următoarele atribuții specifice în domeniul fondurilor europene:

a) elaborează politicile publice în domeniul social și al ocupării forței de muncă care pot fi finanțate din fondurile europene;

b) stabilește modul și criteriile de acordare a ajutoarelor sociale stabilite în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 223/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2014 privind Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane;

c) elaborează/modifică/asigură conformitatea conținutului tehnic al componentelor și reformelor/investițiilor Planului național de redresare și reziliență, denumit în continuare *PNRR*, în raport cu documentele de lucru ale Comisiei Europene și prevederile regulamentelor europene;

d) asigură gestionarea și implementarea componentelor și reformelor/investițiilor aferente *PNRR*, respectiv a proiectelor/programelor de investiții, apelurilor de proiecte și reformelor aferente domeniilor de activitate ale Ministerului Muncii și Solidarității Sociale;

e) asigură colaborarea între structurile din cadrul aparatului propriu al ministerului, instituțiile aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea ministerului, implicate în procesele de elaborare, negociere și implementare a componentelor și reformelor/investițiilor aferente *PNRR*, și Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene;

f) asigură coordonarea instituțiilor aflate în subordinea/sub autoritatea/care funcționează în coordonarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în vederea elaborării documentațiilor tehnice/documentațiilor tehnico-economice/documentației de achiziții publice/propunerilor de modificări legislative/propunerilor de reglementare, necesare implementării componentelor și reformelor/investițiilor din cadrul *PNRR*, respectiv a proiectelor de investiții/apelurilor de proiecte/reformelor;

g) încheie acorduri de finanțare pentru implementarea reformelor, respectiv a componentelor aferente cu Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene pentru implementarea componentelor și reformelor/investițiilor *PNRR*, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată prin Legea nr. 230/2021, cu modificările și completările ulterioare;

h) asigură raportarea către Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene a stadiului reformelor/investițiilor și a altor informații necesare, în conformitate cu legislația relevantă europeană și națională aferentă Mecanismului de redresare și reziliență, pentru raportarea progresului înregistrat în implementarea reformelor/investițiilor pentru care Ministerul Muncii și Solidarității Sociale a fost desemnat coordonator.

Art. 7. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, prin structurile sale, monitorizează aplicarea unitară a dispozițiilor legale în domeniile sale de activitate, în unitățile din sectorul public și privat, în conformitate cu atribuțiile conferite de lege.

Art. 8. — În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale colaborează cu celelalte ministere și organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu alte autorități publice și cu organisme guvernamentale și neguvernamentale.

Art. 9. — Ministerele, celelalte autorități ale administrației publice, instituțiile publice, precum și operatorii economici au obligația, în condițiile legii, de a pune la dispoziția Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, la cererea acestuia, documentele, datele și informațiile necesare pentru realizarea atribuțiilor sale.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale

Art. 10. — (1) Structura organizatorică a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale este prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Aparatul propriu al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale are un număr maxim de 382 de posturi, finanțate de la bugetul de stat, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetelor acestora.

(3) În cadrul structurii organizatorice a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale se organizează și funcționează, în subordinea ministrului, secretarilor de stat și a subsecretarului de stat, cabinetele demnitarilor.

(4) În cadrul structurii organizatorice, prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, se pot organiza servicii, birouri și alte compartimente și se poate stabili numărul posturilor aferente, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat.

(5) Structura organizatorică detaliată potrivit alin. (4), repartizarea numărului de posturi pe activitățile prevăzute în aceasta și statul de funcții al aparatului propriu al ministerului se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(6) Atribuțiile și responsabilitățile corespunzătoare structurii organizatorice detaliate a aparatului propriu al ministerului se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(7) Ministrul muncii și solidarității sociale emite, în condițiile legii, acte administrative privind încadrarea, numirea personalului, modificarea sau încetarea raporturilor de muncă ori a raporturilor de serviciu, după caz.

Art. 11. — În cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale sunt numiți, respectiv încadrați, funcționari publici cu funcții generale, funcționari publici cu statut special și personal în regim contractual, salariați în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Art. 12. — (1) În cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale se pot organiza și pot funcționa, în condițiile legii, unități de management al proiectelor, denumite în continuare *UMP*, și unități de implementare a proiectelor, denumite în continuare *UIP*, în vederea asigurării unui cadru unitar pentru managementul și implementarea proiectelor finanțate din împrumuturi externe rambursabile sau din fonduri externe nerambursabile.

(2) Organigrama, numărul de posturi și regulamentul de organizare și funcționare ale unităților prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(3) Ministrul muncii și solidarității sociale numește personalul unităților prevăzute la alin. (1), în condițiile legii, și stabilește competențele conducătorilor *UMP* și *UIP*.

(4) Finanțarea cheltuielilor de personal se face din bugetele proiectelor, prevăzute cu această destinație, precum și din bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în condițiile legii.

Art. 13. — (1) În structura Ministerului Muncii și Solidarității Sociale se organizează și funcționează, în condițiile legii, Unitatea de management al ajutorului de stat pentru formare profesională, denumită în continuare *UMAS*.

(2) Structura organizatorică, numărul de posturi și regulamentul de organizare și funcționare ale *UMAS* se stabilesc prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(3) Ministrul muncii și solidarității sociale numește personalul *UMAS*, în condițiile legii, și stabilește competențele conducătorilor unităților.

Art. 14. — (1) În cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale funcționează Comisia tehnico-economică.

(2) Componenta și regulamentul de funcționare ale Comisiei tehnico-economice prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

Art. 15. — (1) În cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale funcționează Corpul atașurilor pe probleme de muncă și sociale, care asigură reprezentarea ministerului în cadrul misiunilor diplomatice ale României în străinătate.

(2) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale desemnează, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe, prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, dintre specialiștii săi sau ai instituțiilor din subordinea ori de sub autoritatea sa, reprezentanți cu atribuții în domeniul relațiilor pe probleme de

muncă și sociale, denumiți în continuare *atașați pe probleme de muncă și sociale*, în cadrul misiunilor diplomatice ale României în străinătate.

(3) Personalul desemnat potrivit alin. (2) are următoarele atribuții:

a) susținerea și protejarea intereselor lucrătorilor români în străinătate;

b) promovarea mobilității lucrătorilor în cadrul Uniunii Europene;

c) informarea lucrătorilor asupra riscurilor muncii ilegale.

(4) Personalul prevăzut la alin. (2) este supus autorității șefului misiunii diplomatice în care își desfășoară activitatea și acționează sub îndrumarea acestuia pentru îndeplinirea atribuțiilor aferente domeniilor specifice de activitate stabilite de autoritatea trimițătoare.

(5) Personalul prevăzut la alin. (2) își desfășoară activitatea pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea prelungirii acestei perioade cu până la 18 luni.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), activitatea atașurilor pe probleme de muncă și sociale din cadrul misiunilor diplomatice ale României care încetează în perioada în care este instituită starea de urgență sau de alertă pe teritoriul României se poate prelungi pe perioada stării de urgență sau de alertă, după caz, precum și pentru o perioadă de cel mult 60 de zile de la încetarea acesteia, prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(7) Personalului Ministerului Muncii și Solidarității Sociale trimis pe lângă misiunile diplomatice ale României în străinătate, cu atribuții în domeniul relațiilor pe probleme de muncă și sociale, îi sunt aplicabile dispozițiile legale în vigoare privind personalul trimis în misiune permanentă în străinătate. Pentru acest interval și când se întoarce în țară, acesta face parte din personalul contractual supus legislației în domeniu sau, după caz, are raporturi de serviciu.

Art. 16. — Cheltuielile aferente funcționării Corpului atașurilor pe probleme de muncă și sociale se asigură din bugetul aprobat Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

Art. 17. — (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale are în subordine, sub autoritate sau în coordonare unitățile prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Structura organizatorică, repartizarea numărului maxim de posturi, statele de funcții și regulamentele de organizare și funcționare-cadru pentru unitățile care funcționează în subordinea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, prevăzute în anexa nr. 2 pct. I, se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, la propunerea conducătorilor acestora, cu excepția cazurilor când acestea sunt prevăzute prin acte proprii de organizare și funcționare.

(3) Conducătorii unităților prevăzute în anexa nr. 2 sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, respectiv prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului muncii și solidarității sociale, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Conducerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale

Art. 18. — (1) Conducerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale se asigură de către ministrul muncii și solidarității sociale.

(2) Ministrul muncii și solidarității sociale reprezintă ministerul în justiție în raporturile cu ministerele, cu alte autorități publice și organizații interne și internaționale, precum și cu persoane fizice și juridice române și străine.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, ministrul muncii și solidarității sociale emite ordine și instrucțiuni.

(4) Ministrul muncii și solidarității sociale este ordonator principal de credite și îndeplinește atribuțiile principale prevăzute la art. 56 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Ministrul muncii și solidarității sociale delege atribuțiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru ordonatorul principal de credite al bugetului asigurărilor pentru șomaj președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă și pentru ordonatorul principal de credite al bugetului asigurărilor sociale de stat, președintelui Casei Naționale de Pensii Publice, în condițiile legii.

(6) Ministrul muncii și solidarității sociale propune și, după caz, numește reprezentanții Guvernului în structuri tripartite, conform legii.

Art. 19. — (1) Ministrul muncii și solidarității sociale este ajutat în activitatea de conducere a ministerului de 4 secretari de stat, un subsecretar de stat, de secretarul general și doi secretari generali adjuncți.

(2) Ministrul muncii și solidarității sociale poate delega atribuții, în condițiile legii, secretarilor de stat, subsecretarului de stat, secretarului general, secretarilor generali adjuncți și, după caz, altor persoane din aparatul propriu al ministerului și/sau instituțiilor subordonate sau aflate sub autoritatea acestuia.

Art. 20. — (1) Pe lângă ministrul muncii și solidarității sociale funcționează, ca organ consultativ, Colegiul ministerului.

(2) Componenta și regulamentul de funcționare ale entității prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

Art. 21. — (1) Secretarul general al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale îndeplinește atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 61 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Secretarii generali adjuncți ai Ministerului Muncii și Solidarității Sociale îndeplinesc atribuțiile stabilite de ministrul muncii și solidarității sociale, conform prevederilor art. 61 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Conducătorii instituțiilor aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea ministerului exercită atribuțiile prevăzute de lege, precum și pe cele delegate prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

CAPITOLUL II

Dispoziții finale

Art. 22. — (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale poate închiria spații pentru necesități proprii, în condițiile legii.

(2) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale poate propune darea în folosință gratuită a imobilelor proprietate publică a statului, pe care le administrează conform prevederilor în vigoare.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale poate propune, prin hotărâre a Guvernului, darea în administrare, concesionarea sau închirierea bunurilor imobile proprietate privată a statului, pe care le administrează în condițiile legii.

(4) Sumele stabilite și încasate ca urmare a închirierii sau concesionării spațiilor prevăzute la alin. (3) se virează integral la bugetul de stat.

Art. 23. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale are în dotare pentru activități specifice 7 autoturisme.

Art. 24. — Pentru realizarea obiectivelor și atribuțiilor sale generale și specifice, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale poate colabora cu specialiști în domenii similare de activitate, prin încheierea de contracte individuale de muncă cu timp parțial, cu încadrarea în numărul maxim de posturi aprobat ministerului, sau contracte de prestări servicii, după caz, în condițiile legii.

Art. 25. — (1) Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale pot sprijini asigurarea spațiilor corespunzătoare pentru desfășurarea activității instituțiilor din teritoriu, subordonate Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.

(2) În localitățile în care instituțiile din teritoriu, subordonate Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, nu dispun de spații corespunzătoare, consiliile locale pot sprijini aceste instituții prin asigurarea, în condițiile legii, de amplasamente în vederea construirii de sedii proprii.

Art. 26. — Încadrarea în numărul de posturi și în noua structură organizatorică se face în termenele și cu procedura aplicabilă fiecărei categorii de personal, prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 27. — Hotărârea Guvernului nr. 81/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76 din 3 februarie 2020, cu completările ulterioare, se abrogă.

Art. 28. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Constantin Budăi

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Dan Vilceanu

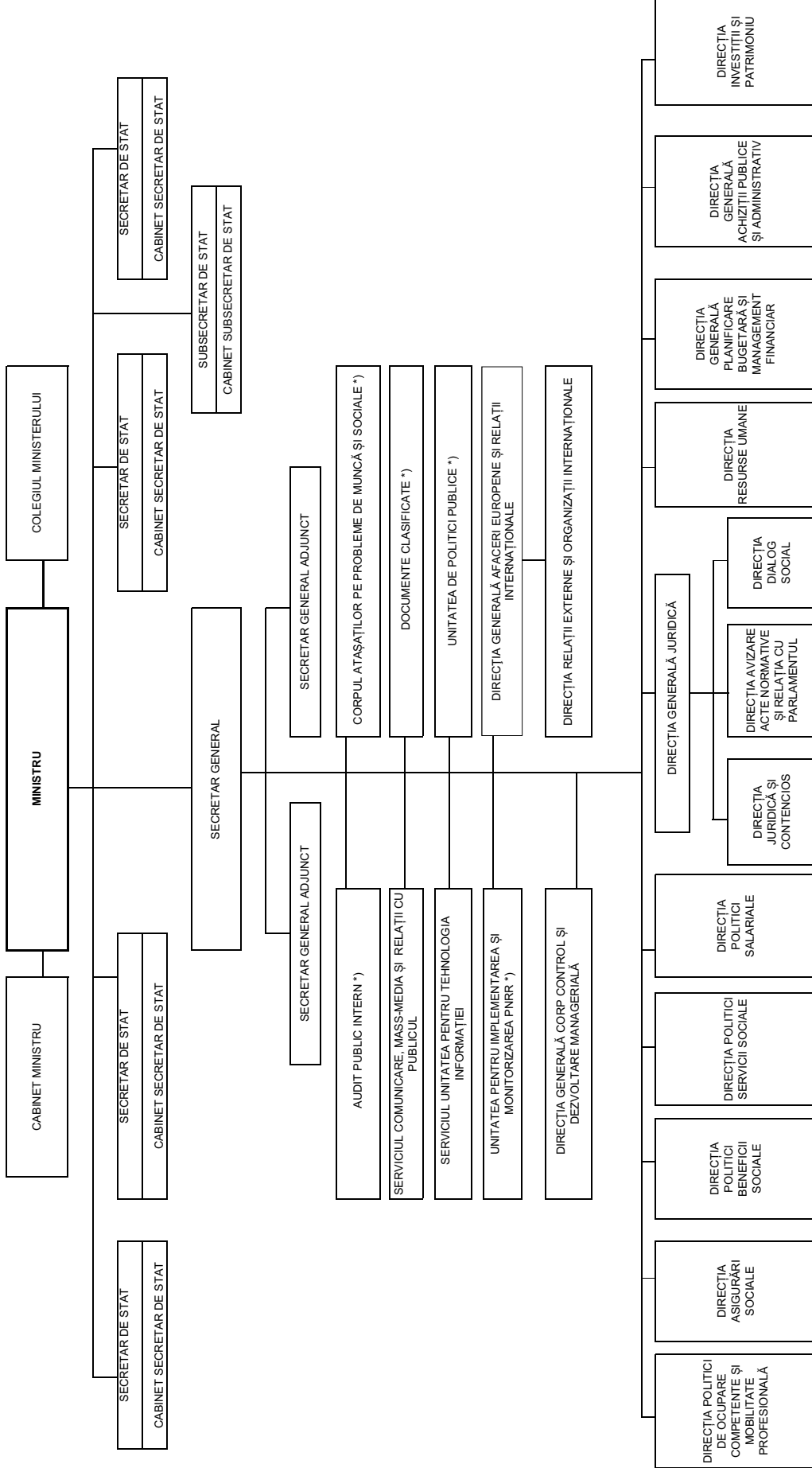
p. Ministrul afacerilor externe,
Dănuț Sebastian Neculăescu,
secretar de stat

Ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse,
Gabriela Firea

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale

Numărul maxim de posturi este de 382,
exclusiv demnitari și posturile aferente cabinetelor acestora.

*) Nu sunt prevăzute funcții de conducere.

INSTITUȚII**care funcționează în subordinea, sub autoritatea și în coordonarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale**

I. Unități care funcționează în subordinea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale:

1. Inspekția Muncii (2.526 de posturi);
2. Agenția Națională pentru Plăți și Inspekție Socială (1.595 de posturi);
3. Autoritatea pentru Protecția Persoanelor cu Dizabilități (62 de posturi, exclusiv demnitarii).

II. Unități care funcționează cu finanțare externă și de la bugetul de stat*):

1. unități de management al proiectului (UMP);
2. unități de implementare a proiectului (UIP);
3. Unitatea de management al ajutorului de stat pentru formare profesională (UMAS).

III. Unități care funcționează sub autoritatea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale:

1. Casa Națională de Pensii Publice;
2. Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

IV. Unități care funcționează în coordonarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale:

— Institutul Național de Cercetare Științifică în Domeniul Muncii și Protecției Sociale — I.N.C.S.M.P.S.

*) Numărul de posturi este cuprins în numărul maxim de posturi aprobat.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

